

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

4. Quomodo occidendus, & sorte diuinitus liberatus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

CAP. III.

*Quomodo in Fresiam venerit, & quomodo
res ei procedere ibi cœperit.*

QUAM ille peregrinationem libentissi-
mo suscipiens animo, quantocius
mare quod erat adiacens transmeavit, ve-
nitque in Fresiam ad locum qui dicitur
Docyn circa, quod est in pago Hostracha;
vbi & Dominus Bonifacius Episcopus iam
olim Martyrio coronatus fuerat. Ibi ergo
quum per prædicationem memorati Mar-
tyris multi antea ad fidem instructi fue-
rant, cum magno ab eis est honore susce-
ptus; ibique docens ea quæ Dei sunt multo
tempore habitavit. Nam & plurimi Nobi-
lium infantes suos ipsi ad erudiendum ibi-
dem tradiderunt: quos ille tam verbo do-
ctrinæ, quàm exemplo piæ conversationis,
ad diuinum iugiter incitabat amorem,
multosque errantes olim à fide ad veram
& Catholicam reuocauit scientiam; seque
maximum lumen supernæ claritatis eodem
in loco exhibuit; Gentilium quoque quam-
plurimam cateruam Verbo sanctæ præ-
dicationis instructam, ibidem baptizauit.

CAP. IV.

*Quomodo occidendus & sorte diuinitus
liberatus sit.*

INDE vorò procedens transiit fluuiam
A 5 Loueke,

Loueke, venitq; ad locum qui dicitur Humarcha, ibique barbaris cepit nomen Domini predicare, ac persuadere, vt relicta superstitione Idolorum vnus veri Dei notitiam susciperent; quod per sacri Baptismatis abluionem peccatorum suorum veniam promereri potuissent: dicens, insanum esse & vanum, a lapidibus auxilium petere, & a simulacris mutis & surdis subsidij sperare solarium. Quo audito gens fera & Idolatrijs nimium dedita, in ira magna pariter omnes excitati, stridebant dentibus in eum, dicentes; non debere prophanum longius viuere, immo reum esse mortis, qui tam sacrilega contra Deos suos inuisitissimos proferre presumpsisset eloquia. Quidam tamen inter eos saniori consilio suadebant caeteris, dicentes; Ignoram sibi hanc esse Religionis normam, vtrum ex diuinâ sit voluntate proposita, vtrum quoque ipsum nulli prorsus obnoxium crimini; qua de re nec oportere eum tam dubiâ necesse petire, verum magis mittendam esse sortem, quod demonstraretur caelitus, an dignus esset interitu: sin aliâs, vt dimitterent eum liberum, & ipsi in nullo penitus noxij probarentur. Factum est ergo, vti persuaserant, ac seculum morem Gentilium missa est sors super eo, viuere an mori debuisset. Gubernante itaque diuinâ providentiâ, sors mortis super eum cadere non

non potuit; quapropter nec nocere illi in aliquo sunt ausi, sed in iro consilio, dimiserunt eum à se abire illæsum.

CAP. V.

Quomodo plagis & gladio casus miraculosè seruatus sit.

Qui inde transiens venit Thrianta, ibique dum prædicaret Verbum Domini, plurima multitudo Gentilium credidit ac Baptismi Sacramentum percepit. Quo in loco ipse diutius immorans, & non credentes instruere, etiam credulos in via veritatis, tam verbis quàm & exemplis, sedulus corroborare studebat. Cœperuntque plurimi bonam vitam Magistri, & errores Gentilium odio habere, & Christianam quam profitebantur Religionem deuota intentione venerari. Vnde contigit, vt quidam Discipulorum eius, diuino compuncti ardore, fana in morem Gentilium circumquaq; erecta cœpissent euertere, & ad nihilum prout poterant redigere. Quo facto, barbari qui adhuc fortè increduli perstiterant, furore nimio succensi, irruerunt super eos repentè cum impetu, volentes eos funditus interimere. Ibi que Dei famulum fustibus cæsum multis admodum plagis affecere. Quorum etiam vnus euaginato gladio super Seruum Dei irruit, conatus ei caput abscidere. Verùm